

ประวัติชีวิตของ

ท่าน อัช-เช็ค มุฮัมหมัด ริฎอ อัลมุศอฟฟิร

ผู้เขียนหนังสือเล่มนี้สืบตระกูลมาจากครอบครัวอันเป็นที่เคารพนับถือ ครอบครัวหนึ่งเรียกว่าตระกูลมุศอฟฟิร เป็นครอบครัวนักวิชาการและนักการศึกษา ชื่อนี้ถูกยอมรับในเมืองนะญัฟมาตั้งแต่ ฮ.ศ. 1200 สมาชิกของครอบครัวนี้หลายคนอาศัยอยู่ในอัล-ญะนาอिर ซึ่งอยู่ในอำเภอบัสรอฮ์ ประเทศอิรัก

บิดาของท่าน อัช-เช็ค มุฮัมหมัด ริฎอ อัลมุศอฟฟิร คือ อัช-เช็ค มุฮัมหมัด อิบนิ अबดุลลอฮ์ ซึ่งเป็นนักกฎหมายและเป็นมุจตะฮิดคนหนึ่ง เป็นมรฎูอิฮ์ อัตตักลิด หลังจากเกิดและได้รับการศึกษาที่เมืองนะญัฟแล้ว ท่านก็ได้ใช้ชีวิตในวัยหนุ่มศึกษาเล่าเรียน กิจการอื่นของท่านคือการนะมาซและการสอนหนังสือเท่านั้นจนกระทั่งทำให้ตนเองดีเด่น เป็นนักกฎหมายที่ยิ่งใหญ่คนหนึ่ง ท่านได้เขียนสารานุกรมที่ใหญ่เล่มหนึ่งเกี่ยวชะรออิฮ์อิสลาม (กฎหมายอิสลาม) ซึ่งท่านได้ตั้งชื่อมันว่า “เตาฮีด ดุลกะลาม”

มุฮัมหมัด ริฎอ อัลมุศอฟฟิร เกิดวันที่ 5 เดือนชะบาน ฮ.ศ. 1322 ตรงกับ ค.ศ. 1904 หลังจากบิดาถึงแก่กรรม 5 เดือน เพราะบิดาของท่านถึงแก่กรรมก่อนท่านจะเกิดมาดูโลก ทั้งสองจึงไม่ได้พบกันเลย และมุฮัมหมัด ริฎอ ก็ได้เจริญเติบโตภายใต้การดูแลของพี่ชาย คือ อัช-เช็ค अबดุลนะบียี ซึ่งได้อุทิศความรักและความเมตตาให้แก่ท่านอย่างมากจนกระทั่งท่านไม่มีความรู้สึกว่าจะเหว่ว่าขาดบิดาแต่ประการใด

อัช-เช็ค อัลมุศอฟฟิร ได้เจริญเติบโตขึ้นภายใต้บรรยากาศทางการศึกษาแห่งเมืองนะญัฟ ท่านได้เข้าร่วมในการประชุมกลุ่มในวงการศึกษา รวมทั้งการเข้าฟังการปาฐกถาหลายครั้ง ท่านได้เข้าร่วมในการสัมมนาที่ก้าวหน้าที่สุดหลายครั้ง และได้รับการยอมรับว่าเป็นผู้ทรงเกียรติสูงสุดใน

หมู่บรรดานักกฎหมายและอาจารย์ที่มีชื่อเสียงเป็นจำนวนมาก ท่านได้พัฒนาสมรรถภาพของตนเองจนเป็นคนหนึ่งในจำนวนสองครอบครัว นักการศึกษาที่สำคัญที่สุดแห่งเมืองนะญ์ฟ ท่านอยู่ภายใต้การดูแลของพี่ชายสองคน คือ อัซ-ซัยด์ อับดุลนะบีย์ และ อัซ-ซัยด์ มุฮัมหมัด ฮะซัน

หลังจากท่านได้ศึกษาจบหลักสูตรที่สอนเป็นธรรมเนียมประเพณีในโรงเรียนอิสลามแห่งหนึ่งในนะญ์ฟ และหลังจากได้รับเกียรติพิเศษในการศึกษาแล้วท่านก็ได้เข้าร่วมการเรียนในชั้นซึ่งจัดสอนโดยพี่ชายของท่าน คือ อัซ-ซัยด์ มุฮัมหมัด ฮะซัน และยังเข้าร่วมในการเรียนในชั้นซึ่งอัซ-ซัยด์ อะกอ ดิยาอุดดีน อัล-อิรอกกี๊ จัดขึ้นในหลักวิชากฎหมาย และได้เข้าฟังการปาฐกถาของมิรซา มุฮัมหมัด ฮุเซน นาอิมีย ในวิชาศาสนบัญญัติ (ฟิกฮ์) และหลักวิชากฎหมาย อย่างไรก็ดี ท่านรู้สึกซาบซึ้งอย่างมากที่สุดในการเข้าร่วมในชั้นเรียนของ อัซ-ซัยด์ มุฮัมหมัด ฮุเซน อัล-อิสฟะฮานีย์ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งในการร่วมการสนทนาและฟังปาฐกถาจากผู้คงแก่เรียนวิชาศาสนบัญญัติ วิชากฎหมายและวิชาปรัชญาอันโด่งดังผู้นี้ ทำให้ท่านรู้สึกประทับใจในอาจารย์ผู้นี้มากจนกระทั่งเมื่อมีโอกาสท่านก็ได้มอบบรรณาการอันมีเกียรติให้เขา ท่านได้ดำเนินรอยตามวิธีการของผู้คงแก่เรียนผู้นี้ในการเตรียมงานอันมีชื่อเสียงของท่านในเรื่องวิชากฎหมายอิสลาม ชื่อ “อุซูลุลฟิกฮ์”

ความสนใจเป็นพิเศษในการศึกษาของท่านนั้น อาจารย์ทั้งหลายของท่านทุกคนทราบดีและเจ้าหน้าที่แห่งสถาบันทางศาสนาแห่งนะญ์ฟก็ทราบดีเช่นกัน ดังนั้นท่านจึงได้รับประกาศนียบัตร “อิัจติฮาด” ชั้นสูงสุด ยังจำได้ว่าตลอดระยะเวลาแห่งการศึกษาเล่าเรียน อัซ-ซัยด์ อัลมุศอฝัฟร์ เป็นครูที่เอาจริงเอาจังคนหนึ่งในวิชาศาสนบัญญัติ วิชากฎหมายและวิชาปรัชญา อย่างไรก็ตามที่เป็นหลักของท่านคือการก่อตั้ง มุนตะดะฮ์ อันนัซร์ ซึ่งเป็นสถาบันสำหรับพิมพ์หนังสือในแนวใหม่ มีความมุ่งหมายเพื่อฟื้นฟูหลักสูตรของโรงเรียน ท่านได้อุทิศชีวิตของท่านเพื่อความเจริญเติบโตและพัฒนาการของสถาบันแห่งนี้ ซึ่งท่านรู้ดีว่าความต้องการสถาบันนี้

ต้องการอะไร เพราะท่านได้ทำความคุ้นเคยกับความคิดแบบใหม่และแนวทางเกี่ยวกับความคิดนี้มาตั้งแต่ต้นแล้ว

ท่านถือเป็นเป้าหมายหลักของชีวิตเพื่อนำมาซึ่งการบังเกิดใหม่ในการเรียนศาสนาอิสลาม และในการที่จะทำให้ความมุ่งหมายนี้สำเร็จลง ท่านได้เขียนหนังสือในรูปแบบสมัยใหม่หลายเล่มเพื่อนักเรียนนักศึกษาทั้งหลาย และในเรื่องนี้ท่านได้รับความสำเร็จอย่างสูง ท่านได้ผสมความงามในการแสดงออกกับความชัดเจนในเรื่องความหมายเข้าด้วยกัน ท่านมีความสามารถในการใช้คำพูดสูงมาก ท่านจะเขียนหนังสือด้วยความคล่องแคล่วและด้วยความเชื่อมั่นซึ่งจะทำให้ผู้อ่านคล้อยตามไปกับท่านตามที่ท่านต้องการ หนังสือที่ท่านเขียนเล่มหนึ่งชื่อ “อัลลามุลยักเศาะห์” (ความฝันที่ตื่นอยู่) ทำให้ท่านอยู่ในพลังอันสูง ซึ่งท่านได้ทำการติดต่อกับอาจารย์ทางจิตวิญญาณของท่านชื่อมุลลา ซอตรา (อัซ ซ็รอซีย์) หนังสือเล่มนี้ทำให้ท่านอยู่ร่วมกับอาจารย์วิชาเกี่ยวกับจิตวิญญาณได้อย่างดี เพราะในหนังสือนี้ท่านตั้งคำถามขึ้นต่อที่ปรึกษาของท่านแล้วตอบในนามของที่ปรึกษา ซึ่งแจ่มอย่างละเอียดถึงปัญหาเรื่องจิตวิญญาณที่ลึกซึ้งด้วยภาษาที่ง่าย ๆ สละสลวย ท่านยังคงรักษารูปแบบอันดีเลิศนี้ได้ ในหนังสือของท่านอีกเล่มหนึ่งเกี่ยวกับวิชาตรรกวิทยา ชื่อ “อัล มันติก” ด้วย

ความสามารถของท่านในการเล่าเรื่องราวก็น่าทึ่งไม่น้อย เมื่อท่านได้เล่าถึงการพบปะกันอันเต็มไปด้วยเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่สะกิดพะยั้งแห่งเผ่าชาอีดะฮ์หลังจากนบีย์ได้ถึงแก่กรรมซึ่งพิสูจน์ได้ว่าเป็นเหตุแห่งการแตกแยกกันในหมู่มุสลิม

ในที่สุด อัซ-เซ็ค อัลมุศอฟฟิร เพราะความตั้งใจอย่างแรงกล้าในอันที่จะปรับปรุงสภาพทางวิชาการและการศึกษาของครูและนักพูดอิสลามที่เป็นธรรมเนียมประเพณีดั้งเดิม ก็ได้กลายเป็นสมาชิกที่เอาจริงเอาจังที่สุดต่อองค์กรต่าง ๆ ที่ตั้งขึ้นด้วยจุดหมายนี้ เพราะด้วยความพยายามอย่างจริงจังของท่านท่านก็ได้รับความสำเร็จด้วยการค้นพบที่มาแห่งความเฉื่อยชาทางปัญญา และท่านได้ใช้วิธีการดำเนินการในทางที่ดีในการกำจัดมัน

ให้หมดสิ้นไป ท่านรู้สึกว่าการปฏิรูปนั้นเป็นสิ่งจำเป็นไม่แต่เพียงในด้านวิชาการเท่านั้น แต่จำเป็นในด้านการเผยแผ่ศาสนาอิสลามอีกด้วย

ควรกล่าวในที่นี้ด้วยว่า การสอนในโรงเรียนที่นะญ์ฟนั้นประกอบด้วยชั้นตอน 2 ชั้นตอน ชั้นตอนที่หนึ่งคือ ชั้นตอนระดับเตรียมตัว ซึ่งเนื้อหาหลักนั้นเพื่อเตรียมตัวนักศึกษาเพื่อมุ่งสู่ชั้นตอนที่สองต่อไป ในชั้นตอนที่สองนั้น นักศึกษาจำต้องเข้าเรียนในชั้นที่มีอาจารย์ที่สำคัญเป็นผู้สอน และเขาต้องแสวงหาความรู้เป็นพิเศษเฉพาะด้วย ชั้นตอนที่หนึ่งคือชั้นเตรียม นั้น จำเป็นที่จะต้องปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงรูปเสียใหม่ มุศอฝัฟมีความสำนึกว่าจะต้องเขียนหนังสือขึ้นใหม่และเพิ่มวิชาใหม่ ๆ เข้าไปในหลักสูตร และในการทำให้จุดมุ่งหมายของท่านก้าวหน้าต่อไป ท่านก็ได้ตั้งกุลียะตุลฟิถ์ขึ้น (วิทยาลัยศึกษาวิชาศาสนบัญญัติ)

เกี่ยวกับการเสนอความคิดเกี่ยวกับอิสลามนั้น สิ่งนี้ประกอบด้วยสองสาขา คือ การพูด และการเขียน และอัช-เช็ค อัลมุศอฝัฟ ก็เอาใจใส่ต่อสองสาขานั้นเป็นอย่างดี ด้วยอาศัย มุนตะดา อันนัซร์ คือสถาบันดังกล่าวมาแล้ว ท่านสามารถสร้างนักพูดและครูรุ่นใหม่ขึ้นมาและได้พิมพ์หนังสือในรูปแบบใหม่ ๆ วิทยาลัยกุลียะตุลฟิถ์ ดังได้กล่าวแล้วข้างต้น ได้ก่อตั้งขึ้นในปี ฮ.ศ. 1355 พอถึงปี ฮ.ศ. 1376 มุศอฝัฟ ก็ได้วางศิลาฤกษ์สถาบันการศึกษาที่สมบูรณ์ และได้รับการรับรองจากรัฐบาล และจากกระทรวงศึกษาธิการในปี ฮ.ศ. 1377 สิ่งที่ยก่อกำเนิดขึ้นทั้งสองนั้นอยู่ในความรับผิดชอบของท่านเรื่อยมาจนกระทั่งถึงแก่กรรม ท่านได้ทุ่มทั้งกำลังสมองและพลังทรัพย์ให้แก่สถาบันนั้นเพื่อความเจริญรุ่งเรืองและความก้าวหน้าของมันอย่างไม้อื่น

ท่านเป็นคนหนึ่งที่ไม่เห็นแก่ตัวและไม่ถือโทษโกรธใคร ท่านได้รับใช้พระผู้เป็นเจ้าและไม่ต้องการรางวัลจากผู้ใดทั้งสิ้น การไม่เห็นแก่ตัวของท่านนั้นกว้างขวางไม่มีขอบเขตจำกัด จึงเป็นการเหมาะสมแล้วที่จะจบชีวิตประวัติอันสั้นนี้ด้วยคำพูดของท่านเองว่า

“เราพร้อมที่จะเสียสละให้แก่งานใหม่ ๆ เราพร้อมที่จะลาออกจากงานของเราทันทีที่เราเห็นว่าคนอื่นพร้อมที่จะรับผิดชอบงานแทน ยิ่งไปกว่านั้นถ้ามีผลให้มีการขยายสถาบันนี้ให้กว้างขวางยิ่งขึ้นไปอีกก็ยิ่งดี คนเหล่านั้นควรมั่นใจว่าหลังจากเราได้ยื่นบังเหียนคุมสำนักงานให้พวกเขาแล้วเราก็จะยังคงจะรับใช้กิจการนี้ต่อไปเท่าที่สามารถ คำกล่าวของเราเป็นบริสุทธิ์ใจ มิใช่เพื่อโอ้อวดความตั้งใจดีของเราเท่านั้น มันเป็นเรื่องที่ไม่มีความหมายแต่อย่างใดที่เราจะแสดงละคร สิ่งที่สำคัญก็คือว่ากิจการนี้จะต้องดำเนินก้าวหน้าต่อไปในแนวทางที่จะให้ประโยชน์ต่ออนุญ์ฟเท่านั้น และคนก็ต้องปฏิบัติหน้าที่ของเขาให้สมบูรณ์ มันไม่สำคัญที่ราคาของมันจะแพงสักเท่าใด แม้จะมีราคาเท่าชีวิตก็ตาม และแม้ราคาของมันจะถูกสักเท่าใด ถ้าทุกคนได้กระทำหน้าที่ของตน นั่นแหละคือสิ่งที่ประเสริฐที่สุด”

